

Hà Nội, ngày 05 tháng 5 năm 2012

Số: 06/2012/TTLT/BCA-BQP-BTP-
NHNNVN- VKSNDTC-TANDTC

THÔNG TƯ LIÊN TỊCH
Hướng dẫn áp dụng một số quy định của
Bộ luật hình sự về tội khủng bố và tội tài trợ khủng bố

Để áp dụng đúng và thống nhất một số quy định của Bộ luật hình sự năm 1999, sửa đổi, bổ sung năm 2009 (sau đây viết tắt là Bộ luật hình sự) về tội khủng bố (Điều 230a) và tội tài trợ khủng bố (Điều 230b), Bộ Công an, Bộ Quốc phòng, Bộ Tư pháp, Ngân hàng Nhà nước Việt Nam, Viện kiểm sát nhân dân tối cao, Tòa án nhân dân tối cao thống nhất hướng dẫn như sau:

Điều 1. Về tội khủng bố (Điều 230a)

1. Về mặt chủ quan, tội khủng bố được thực hiện với lỗi cố ý; mục đích của người thực hiện hành vi phạm tội là nhằm gây ra tình trạng hoảng sợ trong công chúng.

2. Tình trạng hoảng sợ trong công chúng là trạng thái tâm lý lo lắng của người dân về sự an toàn của tính mạng, sức khỏe, tài sản, các quyền và lợi ích hợp pháp khác của họ.

Để gây ra tình trạng hoảng sợ trong công chúng, các hành vi khủng bố quy định tại Điều 230a có thể được thực hiện ở nơi công cộng, nơi tập trung đông người như quảng trường, ngã ba, ngã tư đường giao thông, tại các bến, nhà ga các phương tiện giao thông, trên các phương tiện giao thông, tại trụ sở các cơ quan, tổ chức, tại các nơi vui chơi, giải trí, du lịch, trường học, bệnh viện, khu dân cư, tại các toà nhà, cơ sở hạ tầng khác mà người dân có thể đến với nhiều mục đích khác nhau. Ví dụ: hành vi gây nổ ở một khu vực ga xe lửa làm cho người dân lo lắng về sự an toàn tính mạng, sức khỏe, tài sản của họ khi tham gia giao thông trên các phương tiện giao thông công cộng. Hành vi được thực hiện ở những địa điểm có tính biệt lập, không phải nơi công cộng, ví dụ: tại gia đình hoặc trong trụ sở cơ quan nhưng nhằm gây ra tình trạng hoảng sợ trong công chúng thì cũng bị truy cứu trách nhiệm hình sự về tội khủng bố theo Điều 230a nếu thỏa mãn các dấu hiệu khác của cấu thành tội phạm này.

3. Hành vi phá huỷ tài sản quy định tại khoản 1 Điều 230a là làm cho tài sản mất hẳn giá trị sử dụng, không thể khôi phục lại được. Chiếm giữ tài sản quy định tại khoản 2 Điều 230a là hành vi chiếm giữ một cách trái pháp luật tài sản thuộc quyền nắm giữ, quản lý của cá nhân, tổ chức khác; hành vi làm hư hại tài sản quy định tại khoản 2 Điều 230a là cố ý làm hư hỏng hoặc giảm giá trị sử dụng của tài sản nhưng có thể khôi phục lại được. Hành vi này được thực hiện bằng nhiều hình thức khác nhau như: đốt, đập, phá, dùng thuốc nổ, dùng chất hoá học... *Đe dọa phá huỷ tài sản của cơ quan, tổ chức*, cá nhân là hành vi bằng lời nói, gửi tin nhắn, hình ảnh hoặc bằng các hành vi khác làm cho cơ quan, tổ chức, cá nhân biết được và lo sợ rằng tài sản của mình có thể bị phá huỷ.

4. Hành vi khác uy hiếp tinh thần quy định tại khoản 3 Điều 230a là đe dọa xâm phạm tính mạng, sức khỏe, tự do thân thể, tài sản, danh dự, nhân phẩm của người bị uy hiếp hoặc đe dọa xâm phạm tính mạng, sức khỏe, tự do thân thể, tài sản, danh dự, nhân phẩm của thân nhân người bị uy hiếp hoặc các hành vi khác nhằm làm cho người bị uy hiếp lo sợ, cản trở khả năng nhận thức và điều khiển hành vi của họ một cách bình thường.

5. Trường hợp người thực hiện hành vi xâm phạm tính mạng của cán bộ, công chức, công dân, người nước ngoài, nếu gây ra tình trạng hoảng sợ trong công chúng, nhưng có mục đích nhằm chống chính quyền nhân dân thì bị truy cứu trách nhiệm hình sự về tội khủng bố nhằm chống chính quyền nhân dân theo quy định tại Điều 84 Bộ luật hình sự nếu thoả mãn các dấu hiệu khác của cấu thành tội phạm này; nếu xâm phạm tính mạng của cán bộ, công chức, công dân, người nước ngoài, gây ra tình trạng hoảng sợ trong công chúng, nhưng có mục đích nhằm chống chính quyền nhân dân và hành vi đó được thực hiện ở vùng rừng núi, vùng biển, vùng hiểm yếu khác thì bị truy cứu trách nhiệm hình sự về tội hoạt động phi theo quy định tại Điều 83 Bộ luật hình sự nếu thoả mãn các dấu hiệu của cấu thành tội phạm này; nếu xâm phạm tính mạng của cán bộ, công chức, công dân, người nước ngoài, gây ra tình trạng hoảng sợ trong công chúng, *nhưng có mục đích nhằm chống chính quyền nhân dân thông qua hoạt động vũ trang hoặc dùng bạo lực có tổ chức* thì bị truy cứu trách nhiệm hình sự về tội bạo loạn quy định tại Điều 82 Bộ luật hình sự nếu thoả mãn các dấu hiệu của cấu thành tội phạm này.

6. Trường hợp người thực hiện một trong các hành vi xâm phạm tính mạng, đe dọa xâm phạm tính mạng, uy hiếp tinh thần; xâm phạm tự do thân thể, sức khỏe của người khác, nhưng không nhằm gây sự hoảng sợ trong công chúng, không nhằm chống chính quyền nhân dân thì tùy trường hợp cụ thể, người thực hiện hành vi vi phạm sẽ bị truy cứu trách nhiệm hình sự về tội phạm tương ứng như tội giết người quy định tại Điều 93 Bộ luật hình sự, tội đe dọa giết người quy định tại Điều 103 Bộ luật hình sự, tội cố ý gây thương tích hoặc